

тимчасової непрацездатності; а також, у разі потреби: оплата послуг перевезення або проїзду до місця проведення оплачуваних громадських робіт та у зворотному напрямку; придбання інвентарю; оплата проживання у гуртожитку.

Слід зазначити, що одним з пріоритетних напрямків діяльності служби зайнятості є підвищення зацікавленості роботодавців у співробітництві з службою, стимулювання підприємств, які створюють нові робочі місця, особливо для соціально-незахищених верств населення. Для вирішення проблем зайнятості слід шукати нові шляхи взаємодії соціальних партнерів з службою зайнятості.

В загальному, пріоритетними напрямками реформування українського ринку праці мають бути вдосконалення системи оплати праці, розширення можливостей отримання населенням офіційних основних і додаткових доходів, соціальна підтримка окремих груп, підвищення якості та конкурентоспроможності робочої сили, запобігання зростанню безробіття через створення робочих місць за рахунок різних джерел фінансування, впровадження механізмів звільнення і перерозподілу, реструктуризації економіки і піднесення вітчизняного виробництва.

Список використаних джерел:

1. Про внесення змін до деяких законів України щодо зменшення впливу світової фінансової кризи на сферу зайнятості населення : Закон України від 25 грудня 2008 року // www.zakon.rada.gov.ua

2. Про затвердження Положення про порядок організації та проведення оплачуваних громадських робіт і визнання такими, що втратили чинність, деяких актів Кабінету Міністрів України : постанова Кабінету Міністрів України № 839 від 10 вересня 2008 р. // www.zakon.rada.gov.ua

ФІНАНСОВА БЕЗПЕКА – НАЙВАЖЛИВІША ФУНКЦІЯ ДЕРЖАВИ У СТАНОВЛЕННІ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Тихонова Олена Вікторівна, кандидат юридичних наук, доцент кафедри економічної безпеки ННІПКМ НАВС

У ст. 17 Конституції України визначено, що забезпечення економічної безпеки є однією з найважливіших функцій держави та справою всього українського народу. Проте категорія «економічна безпека» - дуже широке і містить одну з головних складових – «фінансову безпеку». Сьогодні, з огляду на події, які відбуваються у світі протягом останніх років (фінансова криза) доцільно вести мову про фінансову безпеку, як одну з гарантій становлення громадянського суспільства, забезпечити яку зобов'язана держава. Без реалізації цього завдання неможливо становлення здорового громадянського суспільства, адже будь-які негативні зміни у фінансовій сфері держави викликають ланцюгову реакцію від якої страждають всі члени суспільства.

Прагнення держави сформувати, так би мовити, «здорове» громадянське суспільство спрямоване на створення для окремих його членів належних умов для життя та реалізації своїх можливостей. Просте сьогодні бажання людини задовольнити свої потреби в сучасних післякризових умовах підштовхує її до реалізації нелегітимних, тобто тінювих економічних відносин, що сприяє зростанню нестабільності у суспільстві, криміналізації і, як наслідок, створення загрози економічній безпеці загалом та її окремим складовим елементам. Отже, будь-якому суспільству притаманна певна генетична структура, що формує потенціал його конфліктності (небезпеки) та, як протизавага, – потенціал безпеки.

Питанням фінансової безпеки та її ролі у формуванні громадянського суспільства приділяли увагу як вітчизняні, так і зарубіжні науковці серед яких Арсент'єв М., Барановський О.І., Бінько І.Ф., Бурцев В.В., Дмитренко

Е.С., Єпіфанов А.О., Єрмошенко М.М., Кондрат О.М., Кульпінський С., Петросян О.Ш., Ревак І.О., Стрельбицька Л.М., Стрельбицький М.П., Сухоруков А.І., Тимофєєва І.Ю., Филімонова О.О., Чеботарьов В.С., Чеботарьов С.С., Шлемко В.Т. та інші.

У щорічних зверненнях Президента України до Верховної Ради України на фінансову безпеку звертається особлива увага. Наприклад, у розділі “Економічна та екологічна безпека України” послання Президента України до Верховної Ради України 2000 р. складовими економічної безпеки України визначені фінансова, технологічна, енергетична, продовольча, екологічна та інформаційна безпека. У Стратегії економічної і соціальної політики на 2000-2004 рр. також було акцентовано на необхідності суттєвого посилення фінансової безпеки України. У розділі “Економічна та екологічна безпека” послання Президента України до Верховної Ради України “Європейський вибір. Концептуальні засади стратегії економічного та соціального розвитку України на 2002-2011 роки” підкреслено, що створення на попередньому етапі базових засад незалежності і державності України, утвердження її як повноправного суб'єкта світового співтовариства, унормування відносин із сусідніми державами зміщує можливі загрози нашій державності в площину економічної безпеки. Серед ключових завдань у цій сфері, поряд з іншими, було виділено істотне посилення фінансової безпеки.

Від фінансової безпеки залежать всі елементи економічної безпеки, адже за відсутності фінансових засобів неможливо належне фінансування невідкладних потреб в економіці, що й викликає у цих сферах загрози, до того ж не тільки економічній безпеці, але й загалом національній безпеці. Фінансова безпека, виявляючись в усіх складових, проникаючи до них та взаємодіючи з ними, акумулює в собі їх вплив, але залишається при цьому підґрунтям економічної безпеки держави.

Сьогодні в науці існують різні визначення фінансової безпеки. За результатами аналізу поглядів окремих науковців на зазначену категорію запропоновано розуміти фінансову безпеку як систему забезпечення відсутності ризику ймовірного заподіяння неприпустимої шкоди фінансовій системі держави та її окремих складових.

Дослідивши існуючі погляди на складові елементи фінансової безпеки, доцільно визначити та розглядати саме бюджетно-податкову безпеку, фінансово-кредитну безпеку та валютну безпеку. Виокремлення саме таких складових, на наше переконання, має під собою аргументоване логічне підґрунтя. По-перше, бюджетна сфера та податкова сфера знаходяться у тісному взаємозв'язку, так би мовити у пропорційній залежності, адже податкова система – найголовніше джерело наповнення бюджету. До того ж у бюджетній сфері та у податковій сфері існують спільні суспільні відносини – з приводу формування, розподілу та використання державних або місцевих фінансів.

По-друге, пропонуємо виділити фінансово-кредитну безпеку до якої відносити фінансову безпеку банків, безпеку інвестиційної діяльності, безпеку страхового та фондового ринків, а також безпеку у сфері недержавного пенсійного забезпечення.

По-третє, окремо виділяємо валютну безпеку, яка не в останню чергу впливає на фінансову безпеку держави. Відносини, які виникають у валютній сфері, перебувають у межах фінансової системи держави та мають свої особливості.

Отже, належне забезпечення державою всіх складових фінансової безпеки сприятиме належному формуванню та існуванню громадянського суспільства.